

γλου καὶ ἀντικατασταθέντος διὰ τῆς νέας διαταγῆς σας, τὴν 13 ἔνεστῶτος τοῦ Στεργίου Γεωργίου Μειζοβίτη ἐσυνεχίσαμεν μετ' αὐτοῦ τὰς ἐξετάσεις καὶ συνδιαλέξεις ἀφ' οὗ προηγουμένως δὲν μᾶς ἐπετράπη ἢ δι' ἀναφορᾶς ἡμῶν ζητηθεῖσα παραίτησις ἕνεκα τῆς, ὡς ἔταπεινῶς ἐκθέσαμεν δι' αὐτῆς ἐνδεστέρας ἐκ τῆς χρηζούσης ὡς πρὸς τὴν διάλυσιν τῶν περιπλοκῶν τῆς διαφορᾶς ταύτης δυνάμεώς μας· πρὸς ἀπαλλαγὴν καὶ εἰς κάθε συνέλευσιν ἐπαναλαμβανομένου θορύβου μεταξὺ τόσων πολλῶν ἀτόμων κατεχομένων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐκ τῆς διαρκούσης εἰσέτι πάλης πολιτικῶν διενέξεων καὶ παλαιῶν παθῶν προσωπικότητος ἐκ τοῦ ὁποίου διεκόπτετο ἡ εὐηκοῖα τῶν ἐρωτήσεων καὶ ἡ πρόοδος ἡμῶν εἰς τὸ οὐσιῶδες τῆς διαφορᾶς, ἐκρίθη ἀναγκαῖον ἢ παράστασις τῶν διαφωνούντων διὰ τὸ ὀλιγοπληθέστερον καὶ ἐπομένως ἐπωφελέστερον εἰς τὴν λύσιν τοῦ σκοποῦ μας νὰ γίνῃ δι' ἐλευθέρας ἐκλογῆς τριῶν ἀνὰ ἑκάστῳ τῶν μερῶν ἀντιπροσώπων καὶ κατὰ συνέπειαν τοῦ μέτρου τούτου ἐκλέχθησαν κατὰ τὰ ἀνὰ χεῖράς μας ἤδη ἀντιπροσωπείας ἔγγραφα τῶν 13 καὶ 20 7βρίου Μ. ἐκ τῶν βεκήλιδων τῶν συντεχνιῶν (ἰσναφίων) ἀφ' οὗ προηγουμένως παραχωρηθῆ ἔγγράφως πληρεξουσιότητος ἄδεια ἀπὸ τὰς 18 7βρίου Μ. εἰς αὐτοὺς ἐκ τῶν συντεχνιῶν ὁ Κωνσταντῖνος Τζουκαλᾶς, ἀναστάσιος πανάγιώτου καὶ διαμαντῆς κονιτζιώτης, ἐκ δὲ τῶν ἐναγομένων Νικόλαος Τζίνης, Γεώργιος Δημητρίου Ζήση, καὶ Μιχαὴλ Γκόβιλας, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ τῶν συνδιαλέξεων γενομένης ἐκ τῶν λεχθέντων λόγων παρατηρήσεως ὅτι κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς πρώτης διαταγῆς σας ἰπαρευρισκόμενοι ὡς θεαταὶ ἔγκριτοι καὶ ἄλλοι Λιοῦται μὴ ἐμπεριεχόμενοι εἰς τὰς συντεχνίας ὡς πολῖται εἶχον δικαίωμα εἰς κλίσιν ἐναγόντων εἰς τὴν προκειμένην διαφορὰν, λαβόντες ἐνεργητικὴν θέσιν ἐρωτήθησαν ἂν ἀπαιτοῦσι καὶ αὐτοὶ ὅσα οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν συντεχνιῶν, καὶ δώσαντες καταφατικὴν ἀπόκρισιν, ἐζητήσαμεν νὰ διορίσωσιν καὶ τοὺς ἐκ μέρους των ἀντιπροσώπους καὶ ἐδιόρισαν ἐπὶ τῆς συνελεύσεως προφορικῶς τὸν Δημήτριον Δρόσον καὶ Ἰωάννην Λιάμπεην καὶ Νικολάκη Κ. Ἀθανασίου, τούτων οὕτως ἐχόντων λαβοῦσα ἡ διαιτητικὴ ἡμῶν συνέλευσις νέαν μορφήν κατὰ τὸ προσωπικὸν διὰ τῶν λεχθειῶν μεταβολῆς φάσεων καθὼς καὶ διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἐνδοξοτάτου μεχμέτ ζητεῖ ἐφένδη εἰς τὴν ἔδραν μπουμπασιρλίκου ἕνεκα τῆς ἀπουσίας τοῦ ἐνδοξοτάτου μουχαρδὰρ ἐφένδη ἀρχήσαμεν ἐκ νέου τὰς συζητήσεις καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἐφεξῆς καταχωρισθησομένην καταγραφὴν τῶν ἀπαραδέκτων παρὰ τῆς κοινότητος ἐξόδων καὶ τὰ ἀκολούθως ῥηθησόμενα ἔγγραφα

ἔ ξ ἄ ξ α μ ε ν

Ἄρθρ. Α'. Ἐκ τῶν Διαθηκῶν τῶν Λασσοθετῶν καταχωρημένων εἰς

τὸν Κώδικα τῆς Μητροπόλεως καὶ Ζώη Μπαλάνου εἰς τὸ ἐπόμενον βιβλίον, ὅτι ὅσα αὐτοὶ ἐπροσδιόρισαν διὰ ἐλέη, προικοδοσίας, μισθοῦς Διδασκάλων καὶ ἄλλα τοιαῦτα φύσεως ἀγαθοεργείας πράξεις δὲν συγχωροῦνται νὰ λάβωσιν διαφορετικὴν ἀλλοίωσιν ἐκτὸς τοῦ προσδιορισμοῦ.

Ἄρθρον Β'. Ἐκ τοῦ ἐγγράφου πληρεξουσιότητος, ἐξ ἑκατὸν τριάκοντα καὶ μιᾶς ὑπογραφῆς διαδοθέντος τὴν 3 Ὀβρίου 1838 ὅτι οἱ συνυπογράψαντες παραχωροῦσι τὴν ἄδειαν εἰς ἰδίους τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ Νοσοκομείου καὶ Κασσαδώρων νὰ ἐξοικονομήσωσι τοῦ ἔνεκα τῆς ἐξώσεως τοῦ Μητροπολίτου Κυρίου Ἰωακείμ γενόμενα ἔξοδα, τὰ τῆς κοινότητος χρέη, καὶ ὅλα τὰ γρόσια τοῦ κισλᾶ ἐκ τῶν χρονικῶν εἰσοδημάτων ἐλεῶν καὶ ἀπὸ ὅσα δυνηθῶσιν νὰ ἐξάξωσιν ἀπὸ τὰ μοναστήρια Ζήτζας καὶ πατέρων.

Ἄρθρ. Γ'. Ἐκ τοῦ διεφθασμένου λογαριασμοῦ φέροντος χρονολογίαν 1838 Ὀβρίου 22 μὲ εἴκοσι ὀκτὼ ὑπογραφὰς ἐπιτρόπων καὶ ἄλλων ὅτι τὰ διαφιλονεικούμενα ἔξοδα τῆς πτώσεως μητροπολίτου ἐμπεριεχόμενα εἰς διάφορα ἐκ τινος αἰτίας (ὡς μᾶς εἶπον) διεφθαρμένα κονδύλια συνίστανται εἰς γρ. 125.500, ὅτι ἡ ἄνω ξυθεῖσα καὶ ἐπιδιορθωθείσα περίοδος εἶναι γνωστὴ ἡμῖν.

Ἄρθρ. Δ'. Ἐκ τοῦ συνυποσχετικοῦ τῶν 25 Αὐγούστου 838 μὲ ἑπτὰ ὑπογραφὰς ὅτι διὰ τὴν ἐξωσιν τοῦ Μητροπολίτου, ἀλλαγὴ προεστοῦ, ἀπαλλαγὴ ἐξορίας ἐξ πολιτῶν μουμπασαριῆ μπεκὺρ ἐφένδη καὶ λοιπὰ ἔξοδα συνίστανται ὑπὸ δύο κονδύλια εἰς γρ. 110.000.

Ἄρθρ. Ε'. Ἐκ τοῦ ἐγγράφου 26 Ἰανουαρίου 839 μὲ εἴκοσι μίαν ὑπογραφὰς καὶ ὀπισθεν τοῦ ἰδίου 1813: 16 Ἰουνίου, μὲ δέκα ἐξ ὑπογραφὰς ὅτι δίδεται ἡ ἄδεια ἐκ τῶν ὑπογραψάντων ὡς ἐκ μέρους προὔχόντων καὶ Βεκήλιδων συναφιῶν νὰ ἐννοηθῇ εἰς βᾶρος κάσσας ἐλεῶν εἰς περιστάσιν ἐπιστροφῆς, τὸ κεφάλαιον καὶ αἱ ζημίαι τῶν δύο ἐπὶ τὸν Βελλᾶς καὶ πωγωνιανῆς Ἰωσήφ εἰς Βουκορέστιον συρθέντων συναλλαγματικῶν ἀπὸ γρόσια πενήντα χιλιάδας Βουκουρεστίου καὶ δύο, τὰς ὁποίας ἄνευ πληρωμῆς ἔλαβον οἱ ἐπίτροποι τῶν τεσσάρων ἐκκλησιῶν ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους καὶ ἡγουμένους τῶν μοναστηρίων Ζήτζης καὶ πατέρων, τὰ δὲ χρήματα διενεμήθησαν εἰς πτωχοὺς καὶ ἄλλα θεάρεστα ἔργα.

Ἄρθρ. 5. Ἐκ τοῦ ὀπισθεν τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου ὅτι ἐπιστραφθεῖσαι αἱ συναλλαγματικαὶ ἀνέβησαν εἰς γρ. 90000 Ἴνεζίρικα, καὶ ὅτι παραχωρεῖται ἡ ἄδεια εἰς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν τεσσάρων ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ Νοσοκομείου νὰ τὰ οἰκονομήσωσιν ἐκ δανείων εἰς βᾶρος τῶν ἐλεῶν.

Ἄρθρ. Ζ'. Ἐκ τοῦ ἐγγράφου τῶν 839 Φεβρουαρίου 21 μὲ δέκα ἑπτὰ ὑπογραφὰς ἐπιτρόπων καὶ Βεκήλιδων συναφιῶν ὅτι οἱ ἐπίτροποι

τῶν Μοναστηρίων Ζήτζας καὶ πατέρων μένουν ἐλεύθεροι ἵνα ἐπιστραφῶσιν αἱ συναλλαγματικά, αἵτινες θέλει ἐννοῶνται εἰς βάρος τῶν ἐλεῶν.

Ἄρθρ. Η΄. Ἐκ τοῦ ἀντιγράφου τῶν ἐπιστολῶν ἐλεῶν ἐκ τῆς πρὸς τὸν ἐν Μόσχα κύριον ἀναστάσιον μπούμπα ἐπιστολῆς ὑπογραφῆς τῶν ἐπιτρόπων τῶν τεσσάρων ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ Νοσοκομείου 11 Ἰανουαρίου 1834

ὅτι αἱ συρθεῖσαι συναλλαγματικά ἦτον ἀποτέλεσμα ἀνάγκης διὰ πολὺς ἀναποφεύκτους δαπάνας καὶ ἔξοδα·

ὅτι αἰτοῦσι παρ' αὐτοῦ τὴν πληρωμὴν τῶν ὄσων ἐπέρασαν, εἰς διαμαρτύρησιν καὶ ὅτι εἰς περιστάσιν ἀνυπαρξίας εἰς χεῖρας τοῦ χρημάτων ἐκ τόκων ἐλεῶν ἵνα τὰς πληρώνη ἐξ ἰδίων του καὶ τέλος χρόνου ἵνα πληρωθῇ μὲ τὸν τόκον των ἀφ' ὅσα ἀκολουθῶς ἤθελον ἔμβη εἰς χεῖράς του χρήματα ἐλεῶν.

Ἄρθρ. Θ΄. Ἐκ τῆς πρὸς τὸν αὐτὸν παρὰ τῶν ἰδίων τὴν 20 Μαΐου 1830 ὅτι μεγάλως δυσανεστήθησαν, διὰ τὴν προκύψασαν ζημίαν τῶν ἐπιστραφειῶν ἰπολιτῶν, τὰς ὁποίας καταβιασθέντες ἀπὸ διαφόρους ἀνάγκας ἐξέδωκαν ἐπ' ἐλπίδι προπληρωμῆς παρὰ τῶν ἰδίων καὶ τὰ ἐξῆς

Ἄρθρ. Ι΄. Ἐκ τῆς πρὸς τὸν ἐν Μόσχα Κύριον Γεώργιον Χατζῆ Κώσταν παρὰ τῶν ἰδίων τῇ 10 μαΐου 1830 ὅτι ἀπὸ τὸ εἰς χεῖράς του ἀντίγραφον τῆς Διαθήκης Ἰωάννου Δημητρίου μπούστρου ἔμαθαν τὴν τὴν κατάθεσιν δυνάμει τοῦ Αου καὶ Θου ἄρθρου αὐτῆς ρούβλια 3400. τὰς 2400 διὰ προικοδοσίαν ἐξ πτωχῶν κορασίων καὶ τὰ χίλια διὰ ἐλέη ἐνδεῶν.

ὅτι διὰ τοῦ διευθυνομένου ἐπιτροπικοῦ ἐγγράφου τὸν ἀποκατασταίνουσιν ἐπίτροπον ἵνα τὰ περιλάβη παρὰ τῶν ἐπιτρόπων μπούστρου, ἀναστασίου μπούμπα καὶ νικολάου πατζιμάλη ὁμοῦ μὲ τὸν τόκον των,

Ἄρθρ. ΙΑ΄. Ἐκ τοῦ ἀντιγράφου ἐπιστολῆς ἐπιτρόπων μπούστρου πρὸς τὸν Γεώργιον Χαντζῆ Κώστα τὴν 10 Αὐγούστου 1839.

ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῆς διαθήκης τοῦ μπούστρου ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς μόνον αὐτοὺς τοὺς ἰδίους κατὰ τὴν ἐννοίαν αὐτῆς.

ὅτι συγκατατίθενται ἵνα πληρώσωσιν ἀνυπερθέτως εἰς τὸν διορισμὸν τῶν ἐπιτρόπων τὰ ρούβλια 3400 καὶ τὸν τόκον αὐτῶν, ὅταν αὐτοὶ διευθύνουσι πρὸς αὐτοὺς τὰ ἀναγκαῖα ἀποδεικτικὰ ἐγγραφα ὅσα διὰ τῆς ἀπὸ 27 Ἰουνίου 1838 εἰδοποιήθησαν παρ' αὐτῶν ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ληψαμένων πτωχῶν καὶ ὑπανδρευθειῶν νεανίδων.

Ἄρθρ. ΙΒ΄. Ἐκ τοῦ ἀντιγράφου ἐπιστολῶν ἐλεῶν ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ἐπιτρόπων πρὸς τὸν Γεώργιον Χ' Κώστα 29 7 βρίου 839 ὅτι ἐπερίλαβον τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς ἐπιτρόπων μπούστρου, εἰς τοὺς ὁποίους διευθύνουσι διὰ μέσου των τὴν ἀπόδειξιν ὑπανδρείας ἐξ νεανίδων.

ὅτι σύρουσιν εἰς συναλλαγματικὴν εἰς αὐτοὺς ρούβλια 3900 διὰ τὸ κεφάλαιον καὶ τόκον τῶν 3400.

Ἄρθρ. ΙΓ'. Ἐκ τοῦ ἀντιγράφου τῆς πεμφθείσης ἀποδείξεως ὑπὸ τῆ αὐτῆς ἡμερομηνίας ὅτι ὑπὸ κοινῆς συνελεύσεως ἐν τῇ Μητροπόλει Ἰωαννίνων ἐξελέχθησαν εἰς προικοδότησιν ἀνὰ 400 ρούβλια ἐκ τῶν τῆς διαθήκης μπούστρου ἕξ νεανίδων (σημειώνοντες τὰ ὀνόματα καὶ πατρικὰ ἐπίθετα) καὶ ὅτι τὰ ὑπόλοιπα ρούβλια τριακόσια μὲ τὸν τόκον θέλουσι διανεμηθῆ εἰς πτωχοὺς καὶ ἀπόρους.

Ζητήματα:

Καταγραφή τῶν ἀπαροδέκτων παρὰ τῆς Κοινότητος ἐξόδων.

α'	ὅσα δι' ἀπαλλαγὴν τῶν ἐξ φυλακισθέντων πολιτῶν μπουμπασιφιέ μπεκιρ ἐφένδη καὶ καφάζι καὶ ἔξοδα διὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ Μητροπολίτου Ἰωακείμ	γρ. 125.000
β'	ὅσα δι' ἔξοδα μπεκιρ ἐφένδη καὶ πατριαρχικοῦ ἐξάρχου διὰ τοῦ Ἰωάννου νάγιου	1000
γ'	ὅσα τοῦ μπουμπασίρη Κωνσταντινουπόλεως διότι ἐσήκωσε τὸν δεσπότην	8.000
δ'	ὅσα διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ πρώην Μητροπολίτου κυρίου Ἰωαννικίου διὰ τοῦ Κωνστ. Σάββα καὶ Παπαφίλου	497
ε'	ὅσα διὰ τὴν ξεπληρωμὴν τακιμίου σαράφμπαση	388
ς'	ὅσα διὰ τὴν ἔξωσιν ἐκ τῆς προεστίας Ἰωάννου νάγιου	5.500
		<u>140.885</u>
ζ'	ὅσα δι' ἐπικύρωσιν ἐπιτροπικοῦ μπούστρου	γρ. 66
	ὅσα ὁμοίως τοῦ τότε μητροπολίτου	1000
	ὅσα ζημίαι ἐκ τῆς ἐπιστροφῆς τῆς συναλλαγματικῆς πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους μπούστρου, τῆς ὁποίας ἡ ποσότης μὴ οὖσα γνωστὴ εἰσέτι συμπερασματωδῶς σημειοῦται	6000
		<u>7066</u>
η'	ὅσα ζημίαι ἐπιστροφῆς τῶν δύο συναλλαγματικῶν Βουκοριστίου	31.911.35
θ'	ὅσα ἔλαβεν ὁ τότε μητροπολίτης δι' ἔξοδα	334.20
ι'	ὅσα τοῦ Ἰωάννου νάγιου διὰ τὰ κανάκια	1000
ια'	ὅσα ζημίαι τῶν ἐπιστραφεισῶν συναλλαγματικῶν ἀπὸ μόσχων ὡς τραβηχθεισῶν πρὶν τοῦ διορισμένου καιροῦ	<u>22.503.20</u>
	τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦσι μὲ τοὺς κατὰ καιρὸν τόκους	<u>203.700.35</u>

Ἀκούσαντες τοὺς λόγους ὄλων τῶν μερῶν καὶ κατὰ καὶ ὑπέρ, ὡσαύτως καὶ τὰς διαφόρους παραστάσεις κάθε ὑποθέσεως συνεσκέφθημεν ὡς πρὸς τὸ α' ζήτημα.

Ἐπειδὴ καὶ κατὰ τοὺς νόμους ὁ καθείς ἔχει τὸ ἀναφαίρετον δικαίωμα τοῦ διαθέσαι τὴν περιουσίαν του κατὰ τὴν θέλησίν του, ἔπεται ὅτι ὅλα τὰ ἐξωδευθέντα ἐναντίον τοῦ προσδιορισμοῦ καὶ τοῦ πνεύματος τῶν διαθηκῶν εἶναι ἀπαράδεκτα ὡς πρὸς τὴν κάσσαν τῶν ἐλεῶν.

Ἐπειδὴ καὶ οἱ Ἐπίτροποι καὶ Κασσαδῶροι λαβόντες μίαν τοιαύτην πληρεξουσιότητα, ὅποیان ἐμφαίνει τὸ ὑπ' ἀριθμ. Βον ἔγγραφο διὰ νὰ ἐξοδεύσωσιν ἐκ τῶν ἐλεῶν εἰς πράγματα ἐκτὸς τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν διαθηκῶν, διεπραγματεύθησαν ἐν γνώσει ἐν συνάλλαγμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀμφοτέρωτα μέρη καὶ τὰ παραχωροῦντα τὴν πληρεξουσιότητα καὶ τὰ δεχόμενα κανένα θετικὸν δικαίωμα δὲν εἶχον, ἢ κάσσα τῶν ἐλεῶν κρίνεται ἐλευθέρω τοιαύτης βαρύτητος.

Ἐπειδὴ καὶ οἱ ἐπίτροποι, μὴ ἔχοντες μίαν τοιαύτην πληρεξουσιότητα φυσικῶ τῷ λόγῳ δὲν ἠδύναντο νὰ καταβάλωσιν ἐξ ἰδίων των καὶ πρὸς ζημίαν των αὐτὴν τὴν ποσότητα, ὅταν δὲν ἐννοῦσαν συμμεριστὰς τοὺς ὑπογράψαντας τὸ πληρεξούσιον, ἐξάγεται καὶ ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς συνυπογραφῆς ὅτι ἅπαντες οἱ οἰκειοθελῶς ὑπογράψαντες εἶναι συνυπόχρεοι εἰς τὰ γεγραμμένα ἐξοδα.

Ἐπειδὴ καὶ ὁ παρουσιασθεὶς λογαριασμὸς ὑπ' ἀριθ. γ', ὅστις ἤθελεν ἐπισφραγίσῃ καὶ βεβαιώσῃ τὸ ἀληθές τοῦ σκοποῦ τῶν ἐξοδευθέντων, ἔνεκα τῆς ὁποίας, ὡς ἐρρήθη, ἀτελείας ἔχει, κατὰ τοὺς νόμους δὲν γίνεται δεκτὸς εἰς διαδικασίαν, εἶναι ἐπάναγκες νὰ βεβαιωθῇ τὸ ποσὸν δι' ἀποδείξεων καὶ διαφορῶν μαρτύρων, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τὰ τοιαύτης φύσεως ἐξοδα δὲν ἐπιδέχονται ἀποδείξεις καὶ μαρτυρίας ἀδιαφόρων, εἰ μὴ κατὰ περίστασιν, ἔπεται νὰ πλησιάσωμεν πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ τὰ ἄλλα διδόμενα.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. Δον ἔγγραφο περιορίζον τὰ ἐξοδα εἰς ἑκατὸν δέκα χιλιάδας Ν. 110.000 καὶ πλησιάζουν ὡς ἔγγιστα καὶ μὲ ἄλλας προφορικὰς μαρτυρίας ἀτόμων ἄλλων εἰς τοιαύτην σκοτεινὴν περίστασιν, δύναται, ἂν ὄχι ἀποχρώντως, νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μία ἀπόδειξις ἐπὶ τῇ ἀληθεῖ βάσει, ὅτι οἱ τότε συνυπογράψαντες αὐτὸ δὲν ἠδύναντο νὰ προΐδωσι τὰ μέλλοντα.

Ὡς πρὸς τὸ Β' Γ' καὶ Δ' ζήτημα.

Ἐπειδὴ καὶ εἶναι ὁμολογούμενον ὅτι ὁ Ἰωάννης νάγιος ὑπέστη τὰ ἐξοδα ἐξάρχου καὶ μπεκῆρ ἐφένδη μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ μητροπολίτου

δι' ἱκανὰς ἡμέρας, ἔξαρκεῖ ἢ δημόσιος συνομολόγησις ἀντὶ ἀποδείξεως, τῆς αὐτῆς φύσεως εἶναι καὶ τὰ πρὸς ἀποδοχὴν τοῦ πρώην μητροπολίτου (ζήτημα Βον καὶ Δον).

Ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὸ παρουσιασθὲν πατριαρχικὸν ἔγγραφον ἐδιορίζετο ἡ πληρωμὴ τοῦ μπουμπασίρη διὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ μητροπολίτου εἰς γρόσια 7500 καὶ ἐπόμενον καὶ ὁ τόκος ὡσαύτως εἰς γρόσια πεντακόσια: 500: ἡ ποσότης αὕτη ἔχει τὸν τόπον τῆς (ζήτημα Ε').

Ἐπειδὴ ὁμως καὶ τὰ τρία ζητήματα δὲν ἀνάγονται ἀδιστακτως εἰς τὸ βάρος οὔτε τῆς κάσας ἐλεῶν, οὔτε τῶν ἐξοδουσάντων, ὡς μιᾶς πολιτικῆς μεταβολῆς ἔξοδα ἐφαρμόζονται καλῆτερον εἰς τὴν κοινότητα.

Ὡς πρὸς τὸ Ε' καὶ ΣΤ' ζήτημα.

Ἐπειδὴ καὶ εἶναι τῆς αὐτῆς φύσεως μὲ τὸ περιπλέον τῶν γροσίων ἑκατὸν δέκα χιλιάδων ταυτίζοντες καὶ καταβάλλοντες μὲ τὴν μερίδα αὐτῶν

Ἐπειδὴ καὶ διὰ τὰ γρ. 5500 διὰ τὴν ἔξωσιν νάγιου, οἱ ἐναγόμενοι ὡμολόγησαν ὅτι αὕτη ἔγινε παρὰ τοῦ δημητρίου μπακάμπαση, ὅστις συνέφη προσθέτων ὅτι ἔχει καὶ τὴν περὶ αὐτῶν ἀπόδειξιν, ἢ ὁποῖα ζητηθεῖσα πολλάκις παρ' ἡμῶν δὲν μᾶς ἐπαρουσιάσθη, κάθε σκέψις περὶ ἐφαρμογῆς εἰς τὸν ἀνήκοντα βάρους εἶναι ἀσυντελές.

Ὡς πρὸς τὸ Ζ' ζήτημα.

/ Ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴν ὑπ' ἀριθ. Γ' δεικνύεται ὅτι οἱ ἐπίτροποι ἔχοντες εἰς χεῖράς των τὸ ἴσον τῆς διαθήκης μπούστρου (ἧτις ἤδη δὲν διασώζεται πλέον, ὡς μᾶς εἶπον) βεβαίως ἐγνώριζον καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἔπρεπε νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ προικοδοσία καὶ διανομὴ ἐλεῶν του.

Ἐπειδὴ καὶ οἱ ἐπίτροποι μπούστρου ἐπαναληπτικῶς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Ια εἰδοποίησαν ἐμμέσως τὸν τρόπον τῆς πραγματοποιήσεως, ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον α καὶ θ τῆς διαθήκης ῥητῶς ἐξηγουμένης, ὅτι αἱ ἀποδείξεις διὰ νὰ εἶναι δεκταὶ πρέπει νὰ φέρωσι τὰς ὑπογραφὰς τῶν ληψάντων, πράγμα τὸ ὁποῖον οἱ ἐκδόται τῆς συναλλαγματικῆς, ὡς τὸ οὔσιωδέστερον, δὲν ἔπρεπε νὰ παρατρέξουν, καὶ ἐπειδὴ εἴτε ἐκ ταύτης τῆς ἐλλείψεως, εἴτε διότι οἱ ἐπίτροποι μπούστρου εἰδοποιήθησαν παρ' ἄλλων τὴν ἀνυπανδρείαν τῶν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. ιγ' διαλαμβανομένων ἐξ νεανίδων ἀποδείξεις, δὲν ἀπεδέχθησαν τὴν συναλλαγματικὴν ἐξ ὁποίας ἐκ τῶν δύο αἰτιῶν συνέβη ἡ ἐπιστροφή, αἱ ζημίαι αὐτῶν ἐρμηνεύονται εἰς βάρος τῶν ἐκδοτῶν αὐτῆς.

Ὡς πρὸς τὸ Η' ζήτημα.

Ἐπειδὴ καὶ οἱ ἐπίτροποι τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ Νοσοκομείου λα-

βόννες κατὰ ἀσφάλειαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. ε ἔγγραφου ἐκ μέρους προ-
χόντων καὶ Βεκήλιδων συναφιῶν διὰ κάθε ἀμφιβολίαν ἐπιστροφῆς συναλ-
λαγματικῶν Βουκουρεστίου

Ἐπειδὴ καὶ ἐπιστραφθεισῶν πάλιν ἡ κοινότης διὰ τοῦ ἐπισυναπτο-
μένου ὑπ' ἀριθ. Στ' ἀπήλλαξαν αὐτοὺς βεβαιώσασα τὴν πράξιν ἐκ νέου
μὲ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ κεφαλαίου καὶ ζημίας αὐτῶν, οἱ ἐπίτροποι αὐτῶν
εἶναι ἐκτὸς κάθε εὐθύνης.

Ἐπειδὴ καὶ αἱ οἱ ἐπίτροποι τῶν Μοναστηρίων δὲν ἐδέχθησαν καμμίαν
πληρωμὴν διὰ τὸ ἰσοτίμον τῶν συναλλαγματικῶν καὶ συγχρόνως τὸ ὑπ'
ἀρ. ζ ἔγγραφον εἶναι εἶδος συμφωνίας περὶ τῶν συμπεφωνημένων τά-
σεων σαφῶς ἐκ τούτου ἐννοεῖται, ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς καμμίαν ὑπο-
χρέωσιν.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἄνω ρηθέντων ἡ ζημία αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰς
τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ Νοσοκομείου, ἀλλ' οὔτε εἰς τοὺς
ἐπιτρόπους τῶν μοναστηρίων, καὶ

Ἐπειδὴ καὶ αἱ ἄνευ πληρωμῆς μὲ τὸν θεάρεστον καὶ πτωχοφελῆ σκο-
πὸν ληφθεῖσαι συναλλαγματικαὶ πωληθεῖσαι διενεμήθη ἡ ἀξία των εἰς
πτωχοὺς καὶ ἀπόρους καταλληλοτέρως ἢ ζημία αὕτη πίπτει ἐπὶ τῆς κάσ-
σας τῶν ἐλεῶν.

Ὡς πρὸς τὸ Θ' καὶ Ι' ζήτημα.

Ἐπειδὴ καὶ οἱ προκάτοχοι τοῦ κυρίου Ἰωαννίνων συχνάκις ἔλαβον
ἀπὸ τῶν ἐλεῶν χρήματα

Ἐπειδὴ ὁμολογεῖται ὅτι ὁ Ἰωάννης νάγιος ἐξώδευσε διὰ τὰ κονά-
κια, ἡ ποσότης αὕτη ἔχει τὸν τόπον τῆς καὶ ἀνάγεται εἰς βάρος τῆς κοι-
νότητος Ἰωαννίνων

Ὡς πρὸς τὸ ΙΑ' ζήτημα.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ ζημία τοῦ ἐκπροθέσμου τραβίγματος τῶν συναλλαγ-
ματικῶν διὰ Μόσχαν δὲν δικαιολογεῖται ἱκανῶς διὰ τῶν λόγων, οὓς πρὸς
ἡμᾶς ἐξέθεσαν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐναγομένων, ὅτι δὲν ἐγνώριζον τὴν
πτῶσιν τῶν ἐτησίων τόκων ὡς ἀναιρουμένων διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Η καὶ
τῆς ἐφεξῆς ὑπ' ἀριθ. Θ ἀπαντήσεως τῶν ἐξηγουμένων ἐγκρινῶς τὴν ἐλ-
πιζομένην ἐξαργύρωσιν αὐτῶν διὰ τῆς ἐξ ἰδίων του προπληρωμῆς οὔτε
καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας ἐπιστηριζόμενοι εἰς τὸ διαληφθὲν πληρεξούσιον ὑπ'
ἀριθ. Β, ἐπειδὴ καὶ ἂν καταχρηστικῶς τοὺς δίδεται πληρεξουσιότητος
ἄδεια νὰ ἐξοικονομήσωσι τὰ διάφορα ἔξοδα καὶ χρέη ἐκ τῶν χρονικῶν
εἰσοδημάτων ἐλεῶν, δὲν ἐννοεῖται δι' αὐτῆς νὰ οὐρῶσι πλὴν τοῦ διορι-

σμένου καιροῦ καὶ ἐπειδὴ αἱ κινδυνώδεις ἐπιχειρήσεις ἀνάγονται εἰς τοὺς πράξαντας ἐφαρμόζεται ἡ ζημία αὕτη εἰς βάρος τῶν ἐκδοσάντων.

Διὰ τοὺς προειρημένους λόγους λοιπὸν συμφώνως τῶν σκετζίων μας καὶ παρατηρήσεων πρὸς λύσιν τῶν προεκτεθέντων διαφιλονεικουμένων ἄρθρων λογαριασμοῦ

Ἀποφασίζομεν

Α' Ὅτι τὰ χρήματα ἐλεῶν νὰ μείνωσι διὰ παντὸς ἄθικτα καὶ ἀνεπαφα διπλῆς χρείας, ὡς ἰδιοκτησία ἐνδεῶν, πτωχῶν νεανίδων καὶ θεαρέστων ἀγαθοεργῶν πράξεων, ἐννοουμένης καλῆς χρήσεως μόνον, τῆς ἐξοδούσεως ἀναφορικῶς τοῦ προσδιορισμοῦ ἐκάστης διαθήκης λασσοθέτου.

Β' Ὅτι τὰ γρόσια ἑκατὸν δέκα χιλιάδες νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν κάσσαν ἐλεῶν, ἐξ ἧς εὐγῆκαν ὀφείλοντες οἱ ὑπογεγράψαντες αὐτοπροαιρέτως τὸ πληρεξούσιον νὰ συνεισφέρουν τὸ κατὰ δύναμιν ἀνάλογον τῶν κατὰ τὴν ἐκτίμησιν (στίμαν) πληρωμῆς τῆς τότε ἐποχῆς,

Γ' ὅτι ἐξαιροῦνται ἐκ τῆς ἄνω πληρωμῆς οἱ παρ' ὅλων τῶν μερῶν ὁμολογηθέντες ὡς ἀθελήτως ὑπογράψαντες, Ἀναστάσιος γεράσης, δημήτριος Χριστοδούλου, Ἰωάννης ἀσβεστᾶς, Κωνσταντῖνος Οἰκονομίδης, καὶ εἴ τις ἄλλος μαρτυρηθῆ ἐξ ὅλων τῶν μερῶν.

Δ' ὅτι διὰ τὰ ὑπὲρ τὰ γρόσια 110000 ἄτινα ἂν καὶ ἐνδεχόμενον διὰ πολλοὺς λόγους νὰ ἐξωδευθῆσαν, μὴ λαβόντες ὅμως τὰ ἀναγκαῖα ἀποδείξεων ἡμεῖς φῶτα, ἀπερρίψαμεν· μένει νὰ συνεννοηθῶσιν ἀναμεταξύ των οἱ συμπράξαντες εἰς τὴν ἐξόδουσιν αὐτῶν καὶ οἱ ἴδιοι νὰ ἐφαρμόσουν εἰς ποίους ἐκ τῶν ἰδίων ἀνήκει ἡ πληρωμὴ αὐτῶν, ἀφ' οὗ προηγουμένως πεισθῶσι πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς ἀληθοῦς δόσεως.

Ε' ὅτι διὰ τοὺς λεχθέντες εἰς τὰς συσκέψεις μας λόγους νὰ πληρῶσῃ ἡ κοινότης Ἰωαννίνων εἰς τὴν κάσσαν τῶν ἐλεῶν τὰ γρόσια ὀκτὼ χιλιάδας Ν. 8000, μουμπασιριὲ δεσπότου, τὰ γρόσια χίλια ἐξάρχου καὶ μπεκίρ ἐφέντη, τὰ γρόσια τετρακόσια ἐνενηντα ἑπτὰ Ν. 497, τῆς ἀποδοχῆς τοῦ πρώην Ἰωαννίνων, τὰ γρόσια χίλια Ν. 1000 τῶν κονακιῶν.

ΣΤ' ὅτι ἡ ἀληθὴς ζημία, ἣτις δὲν εἶναι εἰσέτι γνωστὴ τῆς συναλλαγματικῆς καὶ τὰ ἐξοδα ἐπὶ τοὺς ἐπιτρόπους μπούστρου νὰ πληρωθῆ εἰς τὴν κάσσαν ἐλεῶν παρὰ τῶν ἐκδοτῶν αὐτῆς.

Ζ' Ὅτι εἰς τοὺς ἐκδότας τῶν συναλλαγματικῶν Μόσχας, ἀνάγκη ἡ ζημία καὶ ἐξοδα τῶν ἐπιστραφθεισῶν

Η' ὅτι τὰ γρόσια πέντε χιλιάδες πεντακόσια Ν. 5500 διὰ τὰ ὅποια ὁ δημήτριος μπακάλμπασης δὲν μᾶς ἐπαρουσίασεν τὴν ὑποσχεθεῖσαν ἀπόδειξιν, μένει νὰ θεωρηθῆ καὶ προσδιορισθῆ ἀκολούθως ἡ ζημία εἰς ποῖον ἀνήκει ἡ πληρωμὴ, ἡ δὲ κάσσα τῶν ἐλεῶν εἶναι ἐλευθέρη.

Θ'. ὅτι αἱ πηγάσασαι ζημίαι καὶ ἔξοδα ἀπὸ τὰς ἐπιστραφθεῖσας ἐκ τοῦ Βουκουρεστίου συναλλαγματικὰς καθὼς καὶ τὰ γρόσια 334.20 τοῦ δεσπότητος μόνον εἰς βάρος τῆς κάσσης τῶν ἐλεῶν.

Γ'. Ὅτι τὰ γρόσια 338 ἐννοοῦνται ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἄνω Δου ἄρθρου.

ΙΑ'. Ὅτι αἱ ἄνω ἀποζημιώσεις πρὸς τὴν κάσσαν ἐλεῶν θέλουσι γίνεσθαι μετὰ τοῦ νομίμου τόκου πρὸς δώδεκα τοῖς ἑκατόν.

Αὐτὰ κρίναντες ἀνακρίναντες ἀπεφασίσαμεν: ἡ δὲ τελειωτικὴ ἀπόφασις μένει εἰς τὴν Αὐτοῦ Ὑψηλότητα τοῦ δικαιοτάτου Βεζύρη ἐφένδη μας καὶ ὑποσημειούμεθα μὲ βαθύτατον σέβας.

Τῆ 28 Ὀκτωβρίου 1840 Ἰωάννινα.

ΙΒ'. Προσθήκη παραλείποντος ἄρθρου κατὰ παραδρομὴν ὅτι ἡ ζημία τῶν ἐπιστραφειῶν ἐκ Βουκουρεστίου συναλλαγματικῶν, διὰ τοὺς ὁποίους εἰς τὰς συσκέψεις μας ἐκθέσαμεν λόγους μένουσιν εἰς βάρος κάσσης ἐλεῶν.

Ἀναστάσιος Γ. καστρινοῦ

Χριστόδουλος Οἰκονομίδης

Στέργιος Γ. μετσοβίτης

Νικόλαος Γκῖνος

Τῆς ἐνδοξότητός σας εὐπειθέστατοι

δοῦλοι καὶ χαῖρ Δονατζίδες

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΙΝΟΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Γ. ΚΑΣΤΡΙΝΟΥ

ΣΤΕΡΓΙΟΣ Γ. ΜΕΤΣΟΒΙΤΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Διὰ τοῦ παρόντος ἐξοφλητικοῦ γίνεται δῆλον, ὅτι ἔχοντες διαφορὰν ἢ κοινότης τῆς πόλεως Ἰωαννίνων μετὰ τῶν πρώην ἐπιτρόπων τῶν τεσσάρων ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ Νοσοκομείου καὶ κασσαδώρων κυρίων Νικολάου Τζίνη, Μιχαὴλ Γκόβιλα, Δημητρίου Ἰωάννου, Θεοδοσίου Ζώη, Εὐσταθίου Χ' Ἀναγνώστου, Νικολάου μαρνέλη, Σπυρίδωνος Χατζῆ, Δημητρίου ἀθανασούλα, δημητρίου πέτρου σάββα, καὶ κωνσταντίνου σάββα, δι' ὅσον καιρὸν ἐστάθησαν ἐπίτροποι καὶ κασιέροι εἰς ὅλα τὰ ἔλεη τῆς πατρίδος μας ἀπὸ τοὺς 1838, ἀπὸ μῆνα Αὐγούστου ἕως 1840 κατὰ μῆνα Ὀκτώμβριον καὶ ἐδιόρισαν αἰρετοκριτὰς διὰ νὰ ἀποφασίσουν τὰς αὐτὰς διαφορὰς, οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν καὶ ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν ἐπεκύρωσε καὶ ὁ ὑψηλότητος Βεζύρης Σαῖτ πασᾶς ἐφένδης μας, ἡμεῖς ὅμως εὐχαρίστως ἀφήσαντες τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν ἐσυμβιβιάσθημεν μὲ αὐτοὺς καὶ ἐξωφλήσωμεν, καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον εἰς τὸ ἐξῆς μένουσιν ἐξωφλησμένοι καὶ ἀκαταζήτητοι εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα· ὅσα χρέη ἔχωσιν εἴτε ὁμολογίας διὰ

λογαριασμόν τῶν ἐλεῶν νὰ εἶναι εἰς βάρος τῶν αὐτῶν ἐπιτρόπων καὶ κασιέρων, ὁμοίως καὶ ὅσα προικοδοτήματα εἶναι ἀπερασμένα εἰς τὸν λογαριασμόν καὶ εἶναι ἀπλήρωτα· ἐπειδὴ δὲ καὶ κασιέρης πρὸς τοῖς ἄλλοις ἦτον καὶ ὁ ἱατρὸς Χριστόδουλος σάββας καὶ ὡς συμπράκτωρ καὶ αὐτὸς τῶν ἄνωθεν λείπει κατὰ τὸ παρὸν, μένει ἀνεξόφλητος ἕως ἔλθῃ καὶ λάβῃ ἢ κοινότης τὰ δίκαιά της· διὸ ὁ ἔγινε τὸ παρὸν ἐξωφλητικὸν ἐνυπόγραφον καὶ ἐμμάρτυρον, καὶ ἐδόθη τοῖς διαληφθεῖσι, ἵνα ἔχῃ τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἐν παντί καιρῷ καὶ κριτηρίῳ δικαιοσύνης.

Χιλίους ὀκτακοσίους σαράντα Ὀκτωμβρίου 28

Ἰωάννινα

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΙΝΗΣ
ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Δ. ΖΗΣΗ
ΜΙΧΑΗΛ ΓΚΟΒΕΛΑΣ
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ Γ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑΣ

Διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν συνυποσχετικοῦ γράμματος δηλοποιοῦμεν οἱ ὑποφαινόμενοι ὅτι διὰ τὸν κατατρεγμὸν καὶ καταθέσεις μᾶς ἔκαμεν ὁ πρῶην Ἰωαννίνων Ἰωακείμ Χίος, καὶ διὰ νὰ προφυλάξωμεν τὴν τιμὴν καὶ τὰ δίκαια τῆς πόλεώς μας, ἐδιορίσομεν τὸν κύριον Νικόλαον Λ. Ζίνην καὶ ἐξώδευσεν εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν γρόσια ἑκατὸν δέκα χιλιάδες Ν. 110000 δηλαδή διὰ μὲν εἰς τὴν κατάδοσιν εἰς τὸν φυλακισμόν πρὸς ἔξορίαν τῶν ἕξ τιμίων πολιτῶν μας, τὴν ἀλλαγὴν ὅπου ἤθελε νὰ κάμῃ τοῦ προεστῶτός μας κυρίου Ἰωάννου νάγιου, τὸν μουμπασιρὲ τοῦ μπεκκῆρ ἐφένδη καὶ λοιπὰ ὁμοῦ γρόσια τριάντα χιλιάδες Ν. 30000· καθὼς καὶ διὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ εἰρημένου δεσπότη Ἰωακείμ προσφορὰν εἰς τὸν μουσταφᾶ πασαν ἐφένδην μας καὶ τοῦ Ἰνταρέ, γρόσια ὀγδοῆντα χιλιάδες Ν. 80.000 ὅστις ἔγραψεν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ μᾶς ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τὸν τύραννον καὶ διὰ τὰ ἄνωθεν γρόσια ἑκατὸν δέκα χιλιάδας θέλομεν φροντίσει ὁμοῦ μὲ τὸν κύριον Νικόλαον Ζίνην νὰ τὰ δανεισθῶμεν μὲ ὑπογραφάς μας καὶ νὰ τὰ μετρήσωμεν εἰς τὸν ρηθέντα Ν. Ζίνην τῶν ὁποίων ἡ τελεία ξεπληρωμὴ θέλει γίνῃ ἐκ τοῦ κοινοῦ τῆς πόλεώς μας καὶ ἀπὸ πρῶτας συναλλαγματικῶς ἤθελε τραβήσωμεν ἐκ τῶν ἐλεῶν καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου ἔνδειξιν τοῦ ἐδώσαμεν τὸ παρὸν γράμμα πρὸς ἀσφάλειάν του καὶ ὑποφαινόμεθα.

Τῆ 25 Αὐγούστου 1838

ὁ ἱατρὸς Χριστόδουλος σάββας
Νικόλαος Ζίνης ὑπόσχομαι
Γεώργιος Θ. Ζήση »
ὁ προεστῶς Ἰωάννης νάγιου

Ὅπισθεν τοῦ ἄνωθεν γράμματος ἐπισυνάπτεται ὁ ἀκόλουθος λογισμὸς.

Ἀπὸ ὅσα ἐμπῆκαν ἀπὸ σαμαρνιώτη καὶ Λιάμπεη ἀπὸ τὰ γρόσια Νοσοκο-